

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010458
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313010458.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Milana Repáňa, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. marca 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného O. H. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/134/2013 zo dňa 7.4.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. H. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca uznal obžalovaného O. H. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 7.10.2013 v čase okolo 14.43 hod. na lavičke na námestí Juraja Thurzu, v meste Turzovka, okres Čadca, po tom, ako si prisadol k poškodenému U. Y., využil jeho nepozornosť a odcudzil mu z ľavého vrecka bundy finančnú hotovosť v sume 5,- Eur, čím svojím konaním spôsobil poškodenému U. Y. škodu v sume 5,- Eur, pričom obvinený O. H. sa skutku dopustil po tom, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/52/12 zo dňa 18.5.2012, právoplatným dňa 13.6.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne uložil obžalovanému povinnosť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť poškodenému U. Y. škodu vo výške 5,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, pričom odvolanie odôvodnil tým, že s uvedeným rozhodnutím nesúhlasí, považuje ho za nezákonné a nesprávne. V konaní došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu predovšetkým v tom zmysle, že hlavné pojednávanie sa vykonalo bez jeho prítomnosti. Ďalej orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd nezistili dôkladne skutkový stav veci a zaoberali sa len dôkazmi svedčiacimi v jeho neprospech. Poukázal ďalej na to, že uvedeného skutku sa nedopustil, pretože uvedené konanie bolo vykonané so súhlasom poškodeného U. Y.. Ten ho poveril, nakoľko bol sám pod vplyvom alkoholu, aby išiel kúpiť ďalší alkohol, na ktorý sa všetci prítomní poskladali a ten mal kúpiť v neďalekom supermarkete. Poškodený sám povedal, aby mu z vrecka vytiahol peniaze, na čo dal výslovný súhlas. Poškodený bol počas tohto incidentu značne pod vplyvom alkoholu, a preto si viaceré skutočnosti neuvedomoval. Počas uvedeného dňa poškodený zo žartu vystrelil na zem z novej plynovej pištole s úmyslom vystrašiť ich, čo privolalo hliadku polície. Po príchode Mestskej polície Turzovka, ako i príslušníkov OO PZ Turzovka, kedy bol on zaistený a následne bol vypočúvaný, zároveň bol vypočúvaný aj poškodený, ktorý počas výsluchu bol značne pod

vplyvom alkoholu a následne viaceré skutočnosti si už nepamätal. Okrem toho spochybnil by výpoveď a najmä neobjektívnosť, pretože poškodený je dlhoročný kamarát a vypovedal pod vplyvom emočného rozpoloženia a dočasnej predpojatosti a pod vplyvom alkoholu. Základným znakom trestného činu krádeže je prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní. Cieľom jeho konania nebolo zmocniť sa cudzej veci finančných prostriedkov. Poukázal na skutočnosť, že čin inak trestný nie je trestným činom, ak bol vykonaný so súhlasom poškodeného a nesmeruje proti jeho životu alebo zdraviu. Poškodený nedal súhlas na trestné stíhanie, resp. ho vzal späť, preto ak nie je daný súhlas na trestné stíhanie, nie je možné v trestnom stíhaní pokračovať. Poškodený to sám vypovedal na súde a poškodený sám tvrdí, že uvedený súhlas na trestné stíhanie nedal. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Čadca zrušil a vrátil ho na ďalšie konanie.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného O. H. nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu, ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správny úvahám súdu prvého stupňa a aj všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa týchto uvedených zákonných ustanovení.

Okresný súd sa dopustil pochybenia, keď pri svojom rozhodovaní neoboznámil obsah spisu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/52/2012, toto pochybenie však napravil krajský súd, keď pripojil predmetný spis a tento zákonným spôsobom na verejnom zasadnutí oboznámil, čím doplnil dokazovanie a tým doplnil aj skutkové zistenia. Jednoznačne pritom dospel k záveru, že pokiaľ v skutkovej vete napadnutého rozsudku okresný súd uvádza, že obžalovaný sa skutku dopustil po tom, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/52/2012 zo dňa 18.5.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. nie je možné toto konštatovanie preniesť do rozhodnutia bez toho, aby nebol pripojený predmetný spis týkajúci sa predchádzajúceho odsúdenia a aby tento nebol zákonným spôsobom oboznámený ako listinný dôkaz. Bez oboznámenia tohto spisu a doplnenia dokazovania by neboli skutkové zistenia okresného súdu úplné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal so všetkými významnými skutočnosťami, ako aj akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v

otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si odvolací súd v celom rozsahu osvojuje a v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

K výroku o vine môže krajský súd len stručne uviesť, že z dokazovania jednoznačne vyplýva, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu sa mal stať dňa 7.10.2013. Zo spisu je zrejmé, že poškodený U. Y. podal trestné oznámenie práve v tento deň, pričom z úradného záznamu mestskej polície zo dňa 7.3.2013 vyplýva, že dňa 7.10.2013 v čase o 14.43 hod. obsluha mestského kamerového systému Turzovka zachytila na lavičke pri pamätníku Juraja Thurzu, na námestí Juraja Thurzu, podozrivú skupinu rómskych občanov, ktorí sa pokúšali okradnúť jedného občana. Túto skutočnosť oznámili náčelníkovi Mestskej polície Turzovka, ktorý ihneď išiel na námestie Juraja Thurzu a privolať k poskytnutiu súčinnosti hliadku Mestskej polície Turzovka. Na mieste sa nachádzal ako poškodený, tak aj obžalovaný. Z výpovede poškodeného U. Y. pritom vyplýva, že keď sa rozprával s H. z jeho mikiny, ktorú mal na sebe oblečenú z ľavého vrecka nepozorovane vytiahol drobné eurové mince v hodnote 5,- Eur. Ukradol ich nenápadne, ani si to nevšimol. Na hlavnom pojednávaní sa v jeho výpovedi vyskytli rozpory, ktoré však okresný súd odstraňoval, pričom ozrejmil, že na kamerovom zázname, ktorý mu pustili na OO PZ Turzovka videl ako mu vyťahuje O. H. z vrecka mikiny drobné mince, resp. videl ako vyťahuje ruku z jeho vrecka. Poprel, že by vyslal obžalovaného kupovať akúkoľvek fľašu alebo aby mu kázal sám vybrať peniaze z vrecka. V konaní boli vypočutí ako svedkovia svedok O. N. a svedok O. T., obaja boli priamo prítomní pri skutku, pričom O. N. potvrdil, že po chvíli mu dal O. H. 2 eurá a poslal ho kúpiť cigarety, odkiaľ však tieto peniaze mal nevedel uviesť. Obdobne vypovedal svedok O. T.. Ani jeden z nich nepotvrdil, že by poškodený dával obžalovanému peniaze. Obžalovaný sa v prípravnom konaní ku skutku priznal s tým, že počas rozhovoru s poškodeným mu vošiel pravou rukou do kapsy bundy, odkiaľ mu odcudzil kovové mince, ktoré neboli v peňaženke, nachádzali sa voľne pohodené vo vrečku bundy. Následne dal 2 eurá v minciach svojmu kamarátovi O. N. a poslal ho kúpiť cigarety. Táto skutočnosť korešponduje ako s výpoveďou poškodeného, tak aj s výpoveďou svedkov N. a T..

Obžalovaný zmenil svoje tvrdenia v odpore proti trestnému rozkazu, kedy uviedol, že ho práve poškodený Y. poslal do neďalekého obchodu kúpiť fľašu alkoholu a povedal mu, aby z jeho vrecka vytiahol 5,- Eur. Poprel však, že by skutok spáchal. Je tiež pravdou, že poškodený po hlavnom pojednávaní doručil okresnému súdu vyhlásenie poškodeného o späťvzátí súhlasu s trestným stíhaním s tým, že tento berie výslovne späť.

Na tomto mieste je potrebné poukázať na ustanovenie § 211 ods. 1 Tr. por., z ktorého vyplýva, že pre trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď možno začať a už v začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Obžalovaný s poškodeným nie je vo vzťahu, ktorý vyplýva z ustanovenia § 130 Tr. por. takou osobou, ktorá je oprávnená odoprieť výpoveď voči obžalovanému, a teda trestné stíhanie obžalovaného nie je podmienené súhlasom poškodeného. Z uvedeného dôvodu takýto prejav vôle zo strany poškodeného nie je akceptovateľný a právne relevantný.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že hlavné pojednávanie sa vykonalo v jeho neprítomnosti, okresný súd využil všetky zákonné možnosti, ktoré mu dáva ustanovenie § 252 Tr. por., pričom všetky podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného boli splnené. Obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby a bol riadne upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania. Boli tiež splnené podmienky v tom smere, že obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený a vec aj podľa názoru krajského súdu bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného. Obžalovaný sám zvolil pasívny postoj k prejednávanej veci, pričom aj bez jeho výsluchu a bez jeho súčinnosti pri dokazovaní bolo možné náležite zistiť skutkový stav v takej

kvalite, ktorá vylúčila dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Jeho námietka uvedená v odvolaní preto nie je akceptovateľná.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom aj krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne a zákonné a okresný súd dospel k správne výroku o vine.

Je nutné zvýrazniť, že cudzou vecou sa rozumie hnuiteľná vec, ktorá nepatrí páchatelovi, pričom vec nemusí mať objektívnu hodnotu, lebo krádež je trestná aj pri spôsobení menšej škody, než je škoda malá, pokiaľ je daná niektorá z okolností uvedených v § 212 ods. 2 písm. a) až e) Tr. zák. Bez ohľadu na výšku spôsobenej škody v danom prípade, čin bol spáchaný na veci, ktorú mal poškodený pri sebe, kedy sa myslí oblečenie, šperky, iné doplnky a veci, ktoré má niekto vo vrecku. Niet sporu o tom, že obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky ustanovenia § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., keďže odcudzil finančnú hotovosť z vrecka bundy poškodeného Y., aj keď len v sume 5,- Eur.

Splnená je rovnako zákonná podmienka ustanovenia § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák., keďže obžalovaný bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. Ide teda o špeciálnu recidívu páchatel'a a myslí sa odsúdenie za trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. pokiaľ rozsudok nadobudol právoplatnosť. Súčasne podmienkou je, aby k odsúdeniu došlo v predchádzajúcich 24 mesiacoch pred spáchaním činu. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/52/2012 vyplýva, že obžalovaný O. H. bol trestným rozkazom zo dňa 18.5.2012 uznaný vinným v bode 1/, 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., v bode 3/, 4/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody so skúšobnou dobou, ktorá plynula od 13.6.2012 do 13.12.2013, teda po dobu 18 mesiacov. Obžalovaný sa navyše skutku, ktorý sa mu v súčasnosti kladie za vinu dopustil dňa 7.10.2013, teda zjavne v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia. Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že odsúdený bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch pred spáchaním tohto činu uznaný vinným a právoplatne odsúdený pre prečin krádeže. Tým je daná aj podmienka ustanovenia § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. U odsúdeného H. vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/52/2012 nedošlo ani k zahladeniu ani k fikcii neodsúdenia, preto na takéto odsúdenie je nutné jednoznačne prihliadať.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného s námietkou ohľadne porušenia jeho práv na obhajobu s tým, že hlavné pojednávanie sa vykonalo bez jeho prítomnosti sa už krajský súd vysporiadal vyššie. Pokiaľ ide o to, že poškodený dal výslovný súhlas na to, aby mu peniaze vytiahol z vrecka, proti tomuto tvrdeniu je jednoznačne výpoveď poškodeného, ktorý takúto skutočnosť poprel, nepotvrdili to ani svedkovia N. a T.. Rovnako ako už bolo uvedené, trestné stíhanie obžalovaného nie je podmienené súhlasom poškodeného, pretože tento nie je voči nemu vo vzťahu tak ako to má na mysli ustanovenie § 130 Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného. Okresný súd správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy a pokiaľ obžalovaný s týmto hodnotením nesúhlasí, nespôsobuje to chybnosť rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o vine. S týmito dôkazmi sa odvolací súd stotožňuje. Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná a krajský súd nemá voči tomuto rozhodnutiu žiadne námietky.

Pokiaľ ide o výrok o treste, možno sa s týmto stotožniť pokiaľ ide o výmeru trestu. Obžalovaný má podľa odpisu z registra trestov 10 záznamov v tomto registri. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Čadca v už spomínanej veci vedenej pod sp.zn. 3T/52/2012. Okrem toho bol obžalovaný odsúdený v predchádzajúcom období hlavne pre trestnú činnosť majetkového charakteru. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný je niekoľkonásobným recidivistom, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť, pričom súdnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia. Z uvedeného dôvodu, vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., keďže súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia nie je možné tento trest podmienkovo

uložiť a obžalovanému je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Okresný súd pritom uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd nesprávne vyhodnotil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, kedy obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal a konanie úprimne oľutoval. Krajský súd sa nestotožnil s tým vzhľadom na zmenu výpovede obžalovaného a rozhodne z jeho prejavu nezistil úprimnú ľútosť. Toto pochybenie však nemohol pre absenciu odvolania prokurátora napraviť, nakoľko odvolanie proti rozsudku podal len obžalovaný. Na základe vlastného odvolania sa nemôže dostať do nepriaznivejšej situácie, nakoľko tomu bráni zásada reformatio in peius. Napriek tomu však trest uložený vo výmere 6 mesiacov aj krajský súd považuje za správny a zákonný a adekvátny spáchanej trestnej činnosti, ako aj všetkým podmienkam pre ukladanie trestu a má všetky predpoklady pre dosiahnutie účelu trestu.

Rovnako správny a zákonný je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v predchádzajúcich 10-tich rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Správny a zákonný je tiež výrok o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenému, nakoľko bolo preukázané jednoznačne, že obžalovaný takúto škodu spôsobil poškodenému.

Na základe vyššie uvedených skutočností, keď odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je v žiadnom smere dôvodné, toto odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná